



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobců: a) nezl. L. T. K. D.
b) nezl. L. T. K. D.
oba bytem X
oba zastoupeni Mgr. Petrem Václavkem, advokátem
sídlem Opletalova 25, Praha 1

proti

žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

v řízení o žalobě žalobce a) proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2019, č. j. MV-90092-4/SO-2019 a o žalobě žalobce b) proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2019, č. j. MV-90103-4/SO-2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2019, č. j. MV-90092-4/SO-2019 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2019, č. j. MV-90103-4/SO-2019 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

III. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci a) do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.

IV. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci b) do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobce a) se podanou žalobou domáhal přezkoumání v pořadí prvního v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované (dále jen „první napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 5. 2019, č. j. OAM-1997-14/TP-2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí č. 1“) a prvostupňové rozhodnutí č. 1 potvrzeno.
2. Žalobce b) se se podanou žalobou domáhal přezkoumání v pořadí druhého v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované (dále jen „druhé napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce b) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 5. 2019, č. j. OAM-2000-14/TP-2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí č. 2“) a prvostupňové rozhodnutí č. 2 potvrzeno.
3. Prvostupňovým rozhodnutím č. 1 bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce a) o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), jakožto nezletilému dítěti cizince, jenž na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu, a to z důvodu společného soužití na území a prvostupňovým rozhodnutím č. 2 bylo zastaveno řízení o shodné žádosti žalobce b). Obě řízení byla prvostupňovými rozhodnutími zastavena podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť jak žalobce a), tak žalobce b) ani přes výzvu správního orgánu I. stupně nepředložili v určené lhůtě doklad potvrzující účel jejich pobytu na území České republiky ve smyslu § 70 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců a neodstranili tak podstatné vady svých žádostí.

II. Napadená rozhodnutí

4. Žalovaná v úvodu obou napadených shodně konstatovala, že oba žalobci podali dne 7. 2. 2019 žádost o povolení k trvalému pobytu na území, ke které nepředložili doklad potvrzující účel pobytu. Správní orgán I. stupně proto žalobce a) i žalobce b) vyzval dne 8. 3. 2019 k odstranění vad žádosti, a to ve lhůtě 20 dnů. Tato výzva byla každému ze žalobců doručena veřejnou vyhláškou dne 30. 3. 2019, neboť obě zásilky s výzvami k odstranění vad zaslané správním orgánem I. stupně žalobcům na adresu jimi nahlášenou při podání žádosti dne 7. 2. 2019, byly správnímu orgánu I. stupně vráceny provozovatelem poštovních služeb s poznámkou na obálce, že adresát nemá poštovní schránku.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

5. Dále žalovaná v obou napadených rozhodnutích shodně uvedla, že namítali-li v podaných odvolání žalobce a) i žalobce b), že dům, ve kterém bydleli, nebyl v době doručování výzev správní orgánu I. stupně zcela zrekonstruovaný a v domě z tohoto důvodu nebyl pořádek a že zákonný zástupce žalobců vzhledem ke svému pracovnímu vytížení neměl přehled o tom, co se v domě děje, neomlouvají tyto skutečnosti vzniklou překážku v doručování výzev k odstranění vad žádostí žalobců způsobenou tím, že se v místě jejich pobytu nenacházela řádně označená poštovní schránka.
6. Žalovaná dále v obou napadených rozhodnutích shodně uvedla, že jak žalobce a), tak žalobce b) předložili doklad potvrzující účel pobytu na území v podobě svého rodného listu včetně jeho úředně ověřeného překladu v průběhu odvolacího řízení, k této skutečnosti však žalovaná nepřihlédla, neboť ani jeden ze žalobců v odvolání neuvedl ani neprokázal důvody, které by jim bránily v předložení tohoto dokladu již v řízení před správním orgánem I. stupně.
7. V závěru obou napadených rozhodnutí žalovaná shodně konstatovala, že správní orgán I. stupně postupoval správně, když obě řízení zastavil poté, co zjistil, že ani žalobce a) ani žalobce b) ve stanovené lhůtě neodstranili podstatnou vadu své žádosti, která bránila v pokračování v řízení.

III. Žaloby

8. Žalobce a) proti prvnímu napadenému rozhodnutí i žalobce b) proti druhému napadenému rozhodnutí brojili obsahově zcela totožnými žalobami. Žalobci shodně namítali, že správní orgány v řízení o jejich žádostech postupovaly přepjatě formalisticky a jejich rozhodnutí představují nepřiměřený dopad do soukromého a rodinného života žalobců.
9. Žalobci uvedli, že nepopírají, že z jejich strany došlo k pochybení, když v řízeních před správním orgánem I. stupně nedoložili doklad potvrzující jejich rodinný vztah k nositeli pobytového oprávnění, kterým je otec obou žalobců. Správní orgán I. stupně však v průběhu řízení nepochybně disponoval matričním dokladem prokazujícím skutečnost, že oba žalobci jsou syny svého otce, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt. Tato skutečnost musela být správnímu orgánu I. stupně zřejmá z úřední činnosti, neboť v roce 2017 udělil oběma žalobcům povolení dlouhodobému pobytu za účelem sloučení s jejich otcem, přičemž jedním z dokladů, který žalobce a) i žalobce b) v řízeních o povolení dlouhodobému pobytu předložili, byl jejich rodný list včetně úředně ověřeného překladu do jazyka českého. Stejný doklad žalobce a) i žalobce b) doložil i v rámci řízení, v nichž byla vydána napadená rozhodnutí, jakmile se o vytýkaném nedostatku svých žádostí dozvěděli. Správní orgány proto podle žalobců postupovaly přepjatě formalisticky a v rozporu se základními zásadami správního řízení jako je zásada vstřícnosti či zásada dobré správy a tedy nezákonně, když za tohoto stavu věci řízení o žádostech žalobců zastavily.
10. Dále žalobci uvedli, že § 174a zákona o pobytu cizinců jasně zakotvuje povinnost zkoumat přiměřenost dopadů všech rozhodnutí vydaných v řízeních vedených dle tohoto zákona. Správní orgán I. stupně ani žalovaná se však k přiměřenosti svých rozhodnutí v jejich odůvodnění vůbec nevyjádřily. Tato povinnost jim přitom vyplývá rovněž 2 odst. 4 správního řádu, jakož i z čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“). Vzhledem k tomu, že žalobce a) i žalobce b) jsou nezletilými dětmi, došlo

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

podle jejich názoru rozhodnutími správních orgánů také k porušení čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte.

IV. Vyjádření žalované a replika žalobce a)

11. Žalovaná ve svých obsahově zcela totožných vyjádřeních navrhla zamítnutí obou žalob, neboť jsou podle jejího názoru nedůvodné.
12. Žalovaná uvedla, že namítají-li žalobci, že správní orgán I. stupně disponoval jejich matričními doklady, neboť v roce 2017 jim byl tímto správním orgánem povolen dlouhodobý pobyt za účelem sloučení s otcem, a to mimo jiné právě na základě doložení rodných listů s úředně ověřeným překladem do jazyka českého, v daném případě se jednalo o správní řízení o nových žádostech žalobců. Pokud by tedy žalobci v souladu s § 6 odst. 2 správního řádu požádali správní orgán I. stupně, aby si opatřil relevantní podklady týkající se žalobců z jeho evidence, tak by jim samozřejmě vyhověl. Žalobci však správní orgán I. stupně o obstarání podkladu v podobě jejich rodného listu z jeho evidence nepožádali a správní orgán I. stupně jejich rodné listy tudíž tímto způsobem neopatřoval.
13. Dále žalovaná uvedla, že namítají-li žalobci, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně, která žalovaná napadenými rozhodnutími plně aprobovala, jsou nepřiměřené z hlediska dopadů do soukromého a rodinného života žalobců, v případě procesních rozhodnutí o zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu nemají správní orgány povinnost zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí, a proto nelze žalované vytýkat, že se těmito dopady nezabývala. V této souvislosti odkázala žalovaná na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2017, č. j. 7 Azs 46/2017 - 28.
14. Žalobce a) podal k vyjádření žalované repliku, v níž v podstatě jen zopakoval argumentaci uplatněnou již v žalobě proti prvnímu napadenému rozhodnutí. Dále se již žalobci ani žalovaná e věci nevyjádřili.

V. Obsah správních spisů

15. Ze správních spisů městský soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.
16. Žalobce a) i žalobce b) podali prostřednictvím svého zákonného zástupce (otce) dne 7. 2. 2019 u správního orgánu I. stupně žádosti o povolení k trvalému pobytu, v nichž shodně uvedli jako účel pobytu na území sloučení rodiny. Žádost žalobce a) byla zaevidována pod č. j. OAM-01997/TP-2019, žádost žalobce b) byla zaevidována pod č. j. OAM-02000/TP-2019. Žalobci a) bylo v době podání žádosti 12 let, žalobci b) bylo v době podání žádosti 11 let. Oba žalobci pobývali na území České republiky se svým otcem a matkou na základě povolení k dlouhodobému pobytu udělených za účelem společného soužití rodiny, jež nabyla právní moci dne 31. 3. 2017. Otec žalobců pobýval v době podání žádostí žalobců na území České republiky na základě povolení k trvalému pobytu, kterému bylo uděleno po 5 letech nepřetržitého pobytu na území. Matka žalobců pobývala na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Otec jako zákonný zástupce oba žalobce v řízení o jejich žádostech o povolení k trvalému pobytu po celou dobu řízení zastupoval a žalobci veškeré úkony v řízení činili jeho prostřednictvím.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

17. Výzvami ze dne 8. 3. 2019, č. j. OAM-01997-12/TP-2019 a č. j. OAM-02000-12/TP-2019 vyzval správní orgán I. stupně žalobce a) a žalobce b) k odstranění vad jejich žádostí podaných dne 7. 2. 2019, a to ve lhůtě do 20 dnů od doručení výzvy. Vady obou žádostí spočívaly v tom, že žalobce a) ani žalobce b) ke své žádosti nedoložili žádný doklad potvrzující jejich příbuzenský vztah k otci, který byl osobou pobývajícím na území České republiky na základě povolení k trvalému pobytu, a tedy osobou, za účelem společného soužití s níž žalobci o vydání povolení k trvalému pobytu žádali. Ve výzvách byli žalobci poučeni, že pokud nebude uvedená vada ve stanovené lhůtě odstraněna, budou řízení o žádostech žalobců zastavena. Obě výzvy byly doručovány otci žalobců jako jejich zákonnému zástupci prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu místa pobytu evidovanou v informačním systému cizinců ode dne 7. 2. 2019 jako adresa místa pobytu obou žalobců i jejich otce. Obě zásilky byly provozovatelem poštovních služeb vráceny zpět správnímu orgánu I. stupně s poznámkou na obálce, že adresát nemá na uvedené adrese poštovní schránku.
18. Dne 15. 3. 2019 zveřejnil správní orgán I. stupně na své úřední desce veřejné vyhlášky č. j. OAM-01997-13/TP-2019 a č. j. OAM-02000-13/TP-2019, jejímž prostřednictvím oznámil žalobci a) a žalobci b), že si na ve vyhlášce uvedeném pracovišti správního orgánu I. stupně mohou převzít doručované písemnosti - výzvu k odstranění vad žádosti č. j. OAM-01997-12/TP-2019 a výzvu k odstranění vad žádosti č. j. OAM-02000-12/TP-2019. V obou vyhláškách správní orgán I. stupně uvedl, že přistoupil k doručování výzev žalobcům prostřednictvím veřejné vyhlášky z toho důvodu, že mu byly zásilky s výzvami doručované žalobcům prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb tímto poskytovatelem vráceny zpět s tím, že adresát nemá schránku, přičemž jiná adresa pro doručování nebyla správnímu orgánu I. stupně sdělena.
19. Dne 17. 5. 2019 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí č. 1 a prvostupňové rozhodnutí č. 2, jimiž zastavil řízení o žádosti žalobce a) a žádosti žalobce b) o vydání povolení k trvalému pobytu z důvodu společného soužití na území. V odůvodnění obou prvostupňových rozhodnutí správní orgán I. stupně shodně zrekapituloval dosavadní průběh řízení, ocitoval § 70 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a zkonstatoval, že jelikož žalobce a) ani žalobce b) ani přes výzvu správního orgánu I. stupně neodstranili podstatnou vadu podaných žádostí spočívající v tom, že nedoložili doklad prokazující, kdo je jejich otcem, a nedoložili tak doklad potvrzující účel jejich pobytu na území. Jelikož se se jedná o náležitost podstatnou, stanovenou zákonem, brání tato vada správnímu orgánu I. stupně pokračovat v řízení. Dále správní orgán I. stupně v odůvodnění obou prvostupňových rozhodnutí shodně uvedl, že absence této zákonné náležitosti brání správnímu orgánu I. stupně věc meritorně posoudit, přičemž správní orgán I. stupně nemůže v důsledku absence toho dokladu nejen rozhodnout kladně a žádosti vyhovět, ale nemůže ani žádost zamítnout, jelikož dosud v řízeních nevyšla najevo žádná skutečnost, pro kterou by tak měl učinit. Řízení se tak ocitla ve stavu, kdy správnímu orgánu I. stupně nezbyvá, než aby rozhodl postupem podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu o jejich zastavení pro neodstranění podstatných vad podaných žádostí. Obě prvostupňová rozhodnutí byla doručována otci žalobců jako jejich zákonnému zástupci na stejnou adresu jako výzvy k odstranění vad žádostí č. j. OAM-01997-12/TP-2019 a č. j. OAM-02000-12/TP-2019. Obě prvostupňová rozhodnutí také byla na této adrese otci žalobců doručena dne 27. 5. 2019 do vlastních rukou (osobním převzetím).

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

20. Proti prvostupňovému rozhodnutí č. 1 i proti prvostupňovému rozhodnutí č. 2 podali žalobce a) i žalobce b) prostřednictvím svého zákonného zástupce dne 30. 5. 2019 odvolání. V obou odvoláních zástupce žalobců zcela shodně uvedl, že zásilky obsahující výzvu č. j. OAM-01997-12/TP-2019 a výzvu č. j. OAM-02000-12/TP-2019 nepřevzal z toho důvodu, že v rodinném domě nacházejícím se na adrese, na kterou byly žalobcům tyto zásilky doručovány, probíhala v dané době rekonstrukce, v domě nebyl pořádek a poštovní schránku vybírala manželka bratra zástupce žalobců, která mu oznámení o uložení zásilek nepředala. O tom, že byly správním orgánem I. stupně žalobcům prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb zaslány výzvy č. j. OAM-01997-12/TP-2019 a č. j. OAM-02000-12/TP-2019, které byly následně správnímu orgánu I. stupně poskytovatelem poštovních služeb vráceny zpět s poznámkou na obálce doručovaných písemností, že adresát nemá poštovní schránku, se tak žalobci i jejich zástupce dozvěděli až obsahu prvostupňových rozhodnutí.
21. Žalobce a) i žalobce b) současně s podaným odvoláním předložili správnímu orgánu I. stupně kopie svých rodných listů a kopie jejich úředního předkladu do českého jazyka. Originály svých rodných listů ve vietnamštině včetně originálů jejich úředního překladu do českého jazyka, z nichž si správní orgán I. stupně opatřil kopie, které založil do spisů, předložili oba žalobci správnímu orgánu I. stupně dne 5. 6. 2019.
22. Dne 20. 6. 2019 odeslal správní orgán I. stupně správní spisy, které o žádostech žalobců o povolení k trvalému pobytu vedl, žalované k rozhodnutí o odvoláních žalobců proti prvostupňovým rozhodnutím.
23. Napadenými rozhodnutími, která byla zástupci žalobců doručena do vlastních rukou (osobním převzetím) shodně dne 25. 7. 2019, žalovaná odvolání žalobce a) proti prvostupňovému rozhodnutí č. 1 a odvolání žalobce b) proti prvostupňovému rozhodnutí č. 2 zamítla a prvostupňová rozhodnutí potvrdila.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

24. Městský soud přezkoumal napadená rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání těchto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobci ve svém podání ze dne 26. 7. 2021 s rozhodnutím bez nařízení jednání výslovně souhlasili a žalovaná s tímto postupem soudu nevyslovila nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť soud shledal, že veškeré listiny potřebné pro posouzení a rozhodnutí věci jsou součástí správních spisů, jimiž se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117).
25. Žaloba žalobce a) je důvodná.
26. Žaloba žalobce b) je důvodná.
27. Řízení o žádostech žalobců o povolení k trvalému pobytu za účelem společného soužití na území bylo zahájeno jejich podáním ke správnímu orgánu I. stupně dne 7. 2. 2019 a skončeno dne 25. 7. 2019 nabytím právní moci napadených rozhodnutí, k čemuž došlo

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

jejich doručením zákonnému zástupci žalobců, tedy za účinnosti zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 30. 7. 2019. Toto znění zákona o pobytu cizinců proto soud také na projednávané věci aplikoval. Rovněž příslušná ustanovení dalších právních předpisů rozhodná posouzení projednávané věci rovněž v průběhu řízení o žádostech žalobců před správními orgány nedoznala změn a také tato ustanovení právních předpisů soud aplikoval ve znění účinném v době od 7. 2. 2019 do 25. 7. 2019.

28. Podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců povolení k trvalému pobytu se bez podmínky předchozího nepřetržitého pobytu na území vydá cizinci, který o vydání tohoto povolení žádá jako nezletilé nebo zletilé nezaopatřené dítě cizince, jenž na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu, je-li důvodem žádosti společné soužití těchto cizinců.
29. Podle § 70 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců cizinec je povinen k žádosti o povolení k trvalému pobytu předložit doklad potvrzující účel pobytu na území, například rodný list, oddací list nebo jinou listinu dokládající příbuzenský vztah, doklad o tom, že cizinec byl v minulosti státním občanem České republiky; to neplatí, jde-li o cizince, který žádá o povolení k trvalému pobytu podle § 68.
30. Podle § 6 odst. 2 správního řádu správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis. Lze-li však potřebné údaje získat z úřední evidence, kterou správní orgán sám vede, a pokud o to dotčená osoba požádá, je povinen jejich obstarání zajistit. Při opatřování údajů podle tohoto ustanovení má správní orgán vůči třetím osobám, jichž se tyto údaje mohou týkat, stejné postavení jako dotčená osoba, na jejíž požádání údaje opatřuje.
31. Podle § 45 odst. 2 správního řádu nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).
32. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
33. Podle § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
34. Podle čl. 8 odst. 1 EÚLP každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence.
35. Podle čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

36. Na základě obsahu správních spisů, podaných žalob a vyjádření žalované považuje soud mezi žalobci a žalovanou za nesporné následující skutečnosti.
37. Žalobce a) i žalobce b) podal prostřednictvím svého otce dne 7. 2. 2019 žádost o povolení k trvalému pobytu za účelem společného soužití rodiny. O sloučení rodiny žádali shodně oba žalobci jako nezletilé nezaopatřené děti z důvodu společného soužití se svým otcem, který na území České republiky v té době pobýval na základě povolení k trvalému pobytu (§ 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců). Žalobci k podaným žádostem nedoložili doklad potvrzující účel jejich pobytu na území České republiky, kterým byl v případě obou žalobců doklad o tom, že jsou skutečně syny svého otce. Takový doklad byli žalobci povinni v řízení předložit (§ 70 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců). Tyto doklady v podobě rodných listů žalobců a jejich úředních překladů do českého jazyka měl správní orgán I. stupně k dispozici z předcházejících řízení, v nichž rozhodoval o žádostech žalobců o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Tato povolení byla žalobcům právě za účelem společného za účelem soužití s jejich otcem, udělena. Žalobci po celou dobu, kdy byla před správním orgánem I. stupně vedena řízení o jejich žádostech o povolení k trvalému pobytu, správní orgán I. stupně nepožádali, aby si údaje o tom, že jsou syny svého otce, z dokladů, které měl ve své úřední evidenci, sám zajistil (§ 6 odst. 2 věta třetí správního řádu). Správní orgán I. stupně žalobce a) výzvou č. j. OAM-01997-12/TP-2019 a žalobce b) výzvou č. j. OAM-02000-12/TP-2019 vyzval k odstranění vad podaných žádostí spočívající v nepředložení dokladů potvrzujících jejich vztah k otci. V těchto výzvách byli žalobci poučeni, že pokud tuto vadu ve zde stanovené lhůtě neodstraní, bude řízení o žádosti zastaveno (§ 45 odst. 2 správního řádu). Žalobci ani přes výzvy správního orgánu I. stupně uvedenou vadu svých žádostí neodstranili. Správní orgán I. stupně proto řízení o žádostech žalobců o povolení k trvalému pobytu za účelem společného soužití rodiny z důvodu neodstranění podstatné vady žádosti prvostupňovými rozhodnutími zastavil (§ 66 odst. 1 písm. c) správního řádu). Správní orgán I. stupně zastavil obě řízení pouze a jen z tohoto důvodu, že žalobci nepředložili správnímu orgánu I. stupně doklad prokazující jejich vztah k otci. Tato skutečnost byla jediným důvodem, který bránil věcnému projednání žádostí žalobců správním orgánem I. stupně. Doručením prvostupňových rozhodnutí dne 27. 5. 2019 otci žalobců řízení o žádostech žalobců před správním orgánem I. stupně skončilo. V řízení před správním orgánem I. stupně nebyla zjištěna žádná skutečnost, s výjimkou nedoložení dokladu dle § 70 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, která by bránila tomu, aby žádostem žalobců bylo vyhověno a žalobci a) i žalobci b) bylo povolení k trvalému pobytu na území za účelem společného soužití rodiny uděleno. Žalobci dne 5. 6. 2019 předložili správnímu orgánu I. stupně doklad potvrzující účel jejich pobytu na území České republiky v podobě originálů svých rodných listů ve vietnamštině a včetně úředního překladu do českého jazyka. Předložené rodné listy potvrzovaly, že žalobci jsou syny svého otce, který byl osobou, za účelem společného soužití s níž žalobci o vydání povolení k trvalému pobytu žádali. Žalovaná napadenými rozhodnutími odvolání žalobců proti prvostupňovým rozhodnutím zamítla a prvostupňová rozhodnutí potvrdila právě z toho důvodu, že žalobci v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně nepředložili doklady potvrzující účel pobytu na území. Ke skutečnosti, že tak žalobci učinili následně, v průběhu odvolacího řízení, žalovaná s ohledem na koncentrační zásadu vyplývající z § 82 odst. 4 správního řádu nepřihlédla.
38. Soud se nejprve zabýval námitkou žalobců, že správní orgán I. stupně v průběhu řízení o žádostech žalobců o povolení trvalého pobytu na území České republiky disponoval

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

doklady prokazujícími skutečnost, že oba žalobci jsou syny svého otce, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt, a to z předcházejícího řízení o žádostech žalobců o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení s jejich otcem, která byla oběma žalobcům udělena. Žalobci v této souvislosti také namítali, že chybějící doklady v podobě rodných listů a jejich úředně ověřených překladů do českého jazyka doložili i v rámci řízení, v nichž byla vydána napadená rozhodnutí, jakmile se o tomto nedostatku svých žádostí dozvěděli. Podle žalobců proto správní orgány postupovaly v jejich případech přepjatě formalisticky a v rozporu se základními zásadami správního řízení, jako je zásada vstřícnosti či zásada dobré správy, když za tohoto stavu věci řízení o žádostech žalobců zastavily.

39. Mezi žalobci a žalovanou je nesporné, že rodné listy žalobců včetně jejich úředního překladu do českého jazyka byly dokladem potvrzujícím účel jejich pobytu na území, protože potvrzovaly, že žalobci jsou syny svého otce, který měl v době, kdy žalobci podali žádost o povolení k trvalému pobytu, povolen pobyt na území. Stejně tak je mezi žalobci a žalovanou nesporné, že správní orgán I. stupně měl v době, kdy u něj žalobci podali žádosti o povolení trvalého pobytu na území, k dispozici rodné listy žalobců včetně jejich úředního překladu do českého jazyka, a že žalobci správní orgán I. stupně nepožádali, aby si údaje, že jsou syny svého otce, z těchto rodných listů sám opatřil.
40. Co se týče správního orgánu I. stupně, soud za tohoto stavu věci žádné porušení základních zásad činnosti správních orgánů v posuzovaném případě neshledal. Správnímu orgánu I. stupně totiž nevyplývala z žádného ustanovení zákona o pobytu cizinců ani správního řádu povinnost, aby si údaje z rodných listů žalobců sám opatřoval. (Taková povinnost by správnímu orgánu I. stupně vyplývala až § 6 odst. 2 správního řádu ve znění účinném od 1. 2. 2020, ten však nabyl účinnosti až poté, co byla řízení o žádostech žalobců dne 25. 7. 2019 skončena.) Pokud tedy žalobci postupem podle § 6 odst. 2 správního řádu ve znění účinném v době, kdy probíhalo řízení o jejich žádostech, nepožádali, aby si správní orgán I. stupně údaje z jejich rodných listů, které měl k dispozici z předchozích řízení, sám opatřil, správní orgán I. stupně nebyl povinen takto sám z úřední povinnosti postupovat a tyto údaje ve svých evidencích iniciativně vyhledávat. Naopak žalobci byli povinni v takovém případě své rodné listy nebo jiný doklad potvrzující účel jejich pobytu na území podle § 70 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců správnímu orgánu I. stupně předložit. Správní orgán I. stupně tedy postupoval zcela v souladu se zákonem, pokud žalobce vyzval, aby takový doklad předložili (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 10. 2015, č. j. 11 A 71/2013 - 46). Jelikož tak žalobci neučinili, ačkoliv byli ve výzvách správního orgánu I. stupně o následcích nevyhovění takové výzvě poučeni, správní orgán I. stupně nepochybil, pokud po marném uplynutí stanovené lhůty pro odstranění vad žádostí řízení o žádostech žalobců prvostupňovými rozhodnutími podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil.
41. Co se týče postupu žalované, která při svém rozhodování nepřihlédla ke skutečnosti, že žalobci poté, co jim byla doručena prvostupňová rozhodnutí, své rodné listy správnímu orgánu I. stupně předložili a napadenými rozhodnutími potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně, otázka zákonnosti jejího postupu úzce souvisí s druhou žalobní námitkou, kterou žalobci v podaných žalobách uplatnili.

42. Žalobci dále namítali, že správní orgány nezkoumaly přiměřenost dopadů svých rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobců, čímž porušily čl. 8 EÚLP a čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte.
43. V judikatuře Nejvyššího správního soudu převažuje závěr, že v případě, kdy je řízení o žádosti o vydání pobytového oprávnění zastaveno z důvodu neodstranění vad žádosti, nejsou správní orgány povinny posuzovat dopad takového rozhodnutí do soukromého a rodinného života žadatele podle čl. 8 EÚLP (srov. např. kromě žalovanou zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 46/2017 - 28, bod 24 a v něm odkazovaný rozsudek ze dne 4. 1. 2017, č. j. 9 Azs 288/2016 - 30 dále rozsudky Nejvyššího správního soudu, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015 - 24, body 34 a 35, ze dne 16. 8. 2016, č. j. 1 Azs 108/2016 - 41, bod 22 ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 206/2016 - 48, body 39 až 42, ze dne 17. 2. 2021, č. j. 8 Azs 29/2019 - 41, bod 28 a ze dne 24. 8. 2021, č. j. 1 Azs 212/2021 - 37, bod 27).
44. Takový závěr vyslovil Nejvyšší správní soud i v případě žadatele o vydání pobytového oprávnění, který byl nezletilý a do pravomocného skončení řízení o žádosti o vydání pobytového oprávnění vady žádosti neodstranil, a z tohoto důvodu bylo řízení podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu zastaveno, a to v rozsudku ze dne 16. 3. 2021, č. j. 3 Azs 4/2020 - 41, body 21 a 22, kde uvedl: *„Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěrem městského soudu, že pro posouzení přiměřenosti zastavení řízení do soukromého a rodinného života stěžovatelky nebyl za daných okolností prostor. Zákon o pobytu cizinců stanoví, které doklady musí cizinec ke své žádosti o pobytové oprávnění přiložit, chce-li na území České republiky pobývat delší dobu. Tyto doklady umožňují správnímu orgánu posoudit zájem cizince pobývat na českém území (např. za účelem studia, podnikání nebo společného soužití s rodinou) s protichůdným zájmem státu regulovat za účelem ochrany ekonomické, politické a bezpečnostní stability počet cizinců na svém území. [...] Stěžovatelka prostřednictvím své zákonné zástupkyně k žádosti nedoložila všechny předepsané náležitosti, a to ani během odvolacího řízení. Správními orgány ani městskému soudu nevysvětlila, proč ke své žádosti nepřiložila i doklad o úhrnném příjmu rodiny po sloučení. Za těchto okolností proto postup správních orgánů a městského soudu nemohl být přepjatě formalistický, neboť k náležitému posouzení protichůdných zájmů neměly správní orgány ani soud všechny potřebné podklady.“*
45. V projednávané věci přitom není sporné, že žalobci vady podaných žádostí v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně neodstranili. Správní orgán I. stupně proto zastavil prvostupňovými rozhodnutími řízení o žádostech žalobců podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu právě pro neodstranění vad podaných žádostí. Jednalo se tak o zastavení řízení z ryze procesních důvodů a podanými žádostmi se správní orgán I. stupně věcně vůbec nezabýval. Ze závěru vysloveného v rozsudku Nejvyššího správního soudu citovaného v předchozím bodě tohoto rozsudku tak vyplývá, že správní orgán I. stupně nepochybil, pokud se za takového stavu věcí posouzením přiměřenosti zastavení řízení do soukromého a rodinného života žalobců v prvostupňových rozhodnutích nezabýval.
46. Mezi žalobci a žalovanou však rovněž není sporu o tom, že žalobci vady podaných žádostí odstranili po vydání prvostupňových rozhodnutí a správnímu orgánu I. stupně své rodné listy včetně jejich úředních překladů do českého jazyka předložili. Žalobci tak učinili ještě před tím, než žalovaná rozhodla napadenými rozhodnutími o odvoláních žalobců proti prvostupňovým rozhodnutím. Žalovaná měla tedy v době svého rozhodování tyto doklady

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

k dispozici. Žalovaná však k předložení těchto dokladů v řízení o odvolání žalobců nepřihlédla, neboť dospěla k závěru, že na situaci žalobců dopadá § 82 odst. 4 správního řádu a že žalobcům nic nebránilo, aby rodné listy předložili již v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně. Následně doložené rodné listy tak podle žalované nebylo možno považovat za nové důkazy, ke kterým by měla žalovaná v rámci odvolacích řízení přihlížet. Žalovaná tak vycházela z toho, že žalobci vady podaných žádostí neodstranili a právě z tohoto důvodu žalovaná napadenými rozhodnutími prvostupňová rozhodnutí potvrdila, aniž by se v nich otázkou přiměřenosti jejich dopadu do soukromého a rodinného života žalobců jakkoliv zabývala.

47. Na rozdíl postupu správního orgánu I. stupně, který o zastavení řízení o žádostech žalobců rozhodoval za odlišné situace, kdy žalobci v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně vady podaných žádostí neodstranili, nepovažuje soud tento postup žalované za souladný se zákonem. Nejvyšší správní soud totiž v již citovaném rozsudku č. j. 3 Azs 4/2020 - 41, bod 23 vyslovil také tento závěr: „Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva vyplývá, že čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod musí být v případech týkajících se dětí vykládán zejména s ohledem na Úmluvu o právech dítěte a že veškerá rozhodnutí týkající se dětí tak musí v první řadě zohledňovat jejich nejlepší zájmy (srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 6. 7. 2010 ve věci č. 41615/07 – Neulinger a Shuruk proti Švýcarsku). Nejvyšší správní soud proto souhlasí se stěžovatelkou, že nejlepší zájem dítěte je způsobilý prolomit zásadu koncentrace správního řízení, pokud však z obsahu správního spisu je zřejmé, že nic nebrání tomu, aby stěžovatelce bylo vydáno nové povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny.“
48. V rozsudku č. j. 3 Azs 4/2020 tedy Nejvyšší správní soud dovodil, že za předpokladu, kdy by nezletilý žadatel spolu s odvoláním předložil žalované chybějící podstatné náležitosti žádosti, byla by žalovaná a následně i soud povinny zkoumat, zda zastavení řízení o žádosti bylo z hlediska nejlepšího zájmu nezletilého žadatele přiměřené. Dále v tomto rozsudku Nejvyšší správní soud dovodil, že za předpokladu, že po takto pozdním předložení dokladu obsahuje již podaná žádost všechny podstatné náležitosti a ani žádný jiný věcný důvod nebrání vyhovění žádosti, je na místě prolomit zásadu koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu, tedy že za takové situace je žalovaná povinna přihlédnout k náležitosti žádosti, kterou nezletilý žadatel předložil sice opožděně, ale před rozhodnutím v odvolacím řízení.
49. Tyto závěry, z nichž vyplývá, že zásadu koncentrace řízení vyplývající z § 82 odst. 4 správního řádu lze prolomit v případech, leží-li v dané situaci na jedné misce vah efektivita správního řízení chráněná tímto ustanovením správního řádu a na straně druhé nejlepší zájem dítěte, chráněný ústavním pořádkem, jehož součástí je též EÚLP a Úmluva o právech dítěte, Nejvyšší správní soud potvrdil i v rozsudcích ze dne 3. 8. 2021, č. j. 10 Azs 218/2021 - 44, body 10 a 14, ze dne 30. 11. 2021, č. j. 10 Azs 366/2021 - 35, body 9 až 11 a ze dne 6. 1. 2022, č. j. 1 Azs 268/2021 - 56, body 35 až 38).
50. V rozsudku č. j. 1 Azs 268/2021 - 56, bod 36 pak Nejvyšší správní soud s odkazem na rozsudek č. j. 10 Azs 218/2021 - 44 uvedl, že „v případě usnesení o zastavení řízení z důvodu nedoložení zákonem požadovaných podkladů pro posouzení žádosti cizince podle § 66 odst. 1 písm. c) s. ř. nelze vyloučit, že správní orgán bude v konkrétním případě povinen posoudit přiměřenost svého rozhodnutí, tj. zastavení řízení založeného na procesní pasivitě cizince, do

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

jeho soukromého a rodinného života. Taková povinnost nastane, bude-li cizinec takovou otázku v řízení vznášet, resp. pokud ze spisu nebude vyplývat, že by tvrzená nepřiměřenost byla na první pohled nemyslitelná či zdánlivá, případně pokud dokonce ze správního spisu budou zjevné okolnosti, které by na takovou nepřiměřenost mohly ukazovat“ (podtržení doplněno zdejším soudem).

51. Tyto předpoklady vymezené výše uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu jsou podle názoru zdejšího soudu naplněny i v případě žalobců. Přímo ze správních spisů byly zjevné okolnosti, které by mohly ukazovat na nepřiměřenost dopadů napadených rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobců. Z obsahu správních spisů je totiž zřejmé, že oba žalobci byly v době podání žádosti o povolení k trvalému pobytu nezletilými dětmi ve věku 12 a 11 let, které měly na území České republiky povolený dlouhodobý pobyt téměř dva roky před podáním žádostí o povolení k trvalému pobytu a žily zde se svými rodiči, přičemž otec žalobců je držitelem povolení k trvalému pobytu a matka žalobců povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobci se navíc jediný chybějící doklad ke svým žádostem v podobě rodných listů včetně jejich překladů pokusili správnímu orgánu I. stupně předložit spolu s podaným odvoláním už dne 30. 5. 2019, tedy pouze tři dny poté, co byla jejich zástupci doručena prvostupňová rozhodnutí. Byť se jednalo o prosté kopie, originály svých rodných listů včetně úředních překladů předložili žalobci správnímu orgánu I. stupně následně v průběhu jednoho týdne, dne 5. 6. 2019. Je rovněž nepochybné, že žalovaná v době svého rozhodování měla k dispozici žádosti žalobců se všemi podstatnými náležitostmi a naopak z ničeho nevyplývá, že by vyhovění žádostem žalobců po jejich doplnění o tento jediný chybějící doklad bránil jakýkoliv věcný důvod.
52. Za těchto okolností tudíž byla žalovaná v daném případě povinna podle s čl. 8 odst. 1 EÚLP posoudit přiměřenost dopadů prvního napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce a) a druhého napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce b), neboť to vyžadoval v souladu s čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte nejlepší zájem žalobců jakožto nezletilých dětí. Žalovaná tudíž pochybila, pokud možný dopad napadených rozhodnutí, jejichž důsledkem bylo zastavení řízení o žádostech žalobců o povolení k trvalému pobytu na území České republiky, do soukromého a rodinného života žalobců neposuzovala. Z tohoto důvodu jsou první napadené rozhodnutí i druhé napadené rozhodnutí nezákonná.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

53. Soud shledal částečně důvodnou žalobní námitku, kterou uplatnili ve svých žalobách shodně oba žalobci. Žalobci namítali, že správní orgány při zastavení řízení z důvodů neodstranění vad podaných žádostí žalobců o udělení oprávnění k trvalému pobytu nezohlednily v rozporu čl. 8 EÚLP dopady svých rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobců a nezohlednily v rozporu s čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte nejlepší zájem žalobců jakožto nezletilých dětí. Soud dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně v tomto ohledu nepochybil. Vadu podaných žádostí, která bránila věcnému jejich věcnému posouzení, spočívající v nepředložení svých rodných listů a jejich úředně ověřených překladů do českého jazyka totiž žalobci neodstranili v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně, ale až během odvolacího řízení. Žalovaná tudíž měla v odvolacím řízení k této skutečnosti přihlídnout a v napadených rozhodnutích se otázkou přiměřenosti dopadů rozhodnutí o zastavení řízení o žádostech žalobců o udělení oprávnění k trvalému pobytu na území České republiky do soukromého a rodinného života žalobců zabývat, což

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

neučinila, ač tak s ohledem na nejlepší zájem žalobců, kteří jsou nezletilými dětmi, učinit měla. Na základě tohoto důvodu dospěl soud k závěru, že obě žaloby jsou důvodné, a proto první napadené rozhodnutí výrokem I. tohoto rozsudku a druhé napadené rozhodnutí výrokem II. tohoto rozsudku shodně pro nezákonnost zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a obě věci vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je žalovaná v dalších řízeních vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

54. Výrok III. tohoto rozsudku o nákladech řízení ve vztahu mezi žalobcem a) a žalovanou a výrok IV. tohoto rozsudku o nákladech řízení ve vztahu mezi žalobcem b) a žalovanou jsou shodně odůvodněny § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který byl v řízení úspěšný. Těmi jsou v nyní projednávané věci žalobci, jejichž náklady shodně tvoří jak v případě žalobce a), tak v případě žalobce b) zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále odměna advokáta za dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy příprava a převzetí právního zastoupení a podání žaloby, které byly učiněny před tím, než soud výrokem I. usnesení ze dne 29. 8. 2019, č. j. 10 A 128/2019 - 28 rozhodl o tom, že se dosud samostatná řízení o žalobě žalobce a) proti prvnímu napadenému rozhodnutí a o žalobě žalobce b) proti druhému napadenému rozhodnutí vedená pod sp. zn. 10 A 128/2019 a sp. zn. 10 A 129/2019 spojují ke společnému projednání a rozhodnutí pod sp. zn. 10 A 128/2019. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu tak činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($2 \times 3\,100\text{ Kč} = 6\,200\text{ Kč}$), náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($2 \times 300\text{ Kč} = 600\text{ Kč}$), odměna advokáta tak celkem činí 6 800 Kč a DPH výši 21 %, celkem tedy 8 228 Kč. Spolu se soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč za podanou žalobu tedy žalobci a) i žalobci b) na náhradě nákladů řízení náleží 11 228 Kč. Soud nepřiznal žalobci a) náhradu nákladů za repliku ze dne 23. 9. 2019, neboť jejím prostřednictvím žalobce neuplatnil žádnou argumentaci nad rámec argumentace uvedené již v žalobě a nejednalo se tak o úkon nezbytný k hájení práv žalobce a). Soud nepřiznal žádnému ze žalobců náhradu za uhrazený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, jenž byl součástí podané žaloby. Návrh žalobce a) i žalobce b) na přiznání odkladného účinku byl výrokem II. usnesení městského soudu č. j. 10 A 128/2019 - 28 zamítnut a soudní poplatek za tento návrh tak nelze považovat za důvodně vynaložený náklad řízení v případě ani jednoho ze žalobců (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 383/2019 - 40, bod 53).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. srpna 2022

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.